A°. 1839. N°. 10.

ZONDAG DEN 3den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Januarij 1839.*

(634) Alzoo H. KLINT, J. ZAAL, J. F. ROUX en H. G. ROUX, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *de Alijda*, en de daaraan behoorende Gronden *'s Gravenhage* en *'s Hagenbosch*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagten der Plantaadjen *'s Gravenhage* en *'s Hagenbosch*, af- en over te schrijven op den naam van de Plantaadje *de Alijda* voornoemd.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen: zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad-interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Februarij 1839.*

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 5 Oncen en 1 Lood.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND

PARAMARIBO, *den 31 Januarij 1839.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GOMPERTS SALOMON JUNIOR en CORNELIA BAREND EZECHIEL, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 31 Januarij 1839.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 33 | 3, aan den Heer JAN DE JAGER EVERTSZOON, op deszelfs verzoek, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van *Kapitein* bij de Schutterij van *Paramaribo*.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 2 Februarij 1839.

Door den Heer Gouverneer Generaal *ad interim*, is bij Gouvernemets-Order van heden, No. 34 | 4, aan den Heer EGBERTUS JOHANNIS VAN WIJHE, op deszelfs verzoek, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van *Eersten Luitenant bij de Schutterij van Paramaribo*, en *Adjudant van den Gouverneur Generaal*,

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 2 Februarij 1839.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 35 | 5, bij de Schutterij van *Paramaribo* benoemd en aangesteld:

Tot *KAPITEIN*, de 1ste Luitenant JOHANNIS CORNELIS DE CORDUA FREUDENBERG.

Tot *EERSTE LUITENANT*, de 2de Luitenant HENDRIK MAURITS WOLFF DE FRIDERICI.

En

Tot *TWEEDE LUITENANT*, de Adjudant Onder-Officier BAREND LUGARD.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, het Schip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels, hebbende 41 dagen reis.

Idem, het Schip *Maria*, Kapt. J. D. Bos, hebbende 45 dagen reis. — Beide van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Januarij, het Schip *Equator*, Kapitein J. van der Kolff, visa Nickerie naar Rotterdam.

Idem, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. Wm. Payne.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener *Guiana*, Kapt. S. Pile.—Beide naar Demerary.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 15 December 1838.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 14 *December.*

Uit 's Gravenhage meldt men ons dat men nog niet had vernomen, dat aldaar de significatie van het eindvonnis der conferencie was ontvangen, en dat Frankrijk tracht daarmede in het belang van Belgie een zoo lang mogelijk uitstel te verkrijgen. Voorts schrijft men ons dat men altoos de bedoelingen van Frankrijk eenigermate wantrouwt en men eerst na de discussien over het adres der Fransche Kamer de ware gezindheid van dat land omtrent deze aangelegenheid zal kunnen beoordeelen.

HAARLEM, 13 *December.*

Het belgische bewind maakt steeds oorlogzuchtige toebereidselen, en zulks heeft eenen zoo nadeeligen invloed op de prijzen der belgische binnenlandsche actien en fondsen, dat men, indien dit alzoo moet voortgaan, groote onheilen ducht.

De staatkunde van Frankrijk komt altijd zeer dubbelzinnig voor, en de oorlogs-toebereidselen van het belgische bewind schijnen almede de aandacht der naburen te hebben opgewekt.

Bij het regiment guides, te Brussel in bezetting, is bevel ontvangen, om twee veld-eskadrons te vormen. — Van Luik worden 40,000 bommen en grenaten naar het kasteel van Antwerpen overgebragt. In eerstgenoemde plaats spreekt men van het organiseren van de eerste ban der burgerwacht. — Den 17den breken de troepen, die naar het Luxemburgsche bestemd zijn, op. De marsch-order van sommige bataillons is bekend en gaat niet verder dan tot Namen, Bouillon en Hoei.

Den 14den. — Naar luid der jongste belgische bladen, zal het opperbevel over de 3de divisie van het belgische leger, welke naar de Maas op marsch gaat, niet aan den generaal *Goethals* worden opgedragen, maar aan den generaal *Lolivier*. De eerste brigade zal onder bevel van den generaal *Gérard* worden gesteld; voor de tweede zal een kollonel van de infanterie worden benoemd. Van *Niellon* wordt niet meer gesproken. — Het gerucht liep te Namen, dat de brigade der voorhoede, onder bevel van den generaal *Magnan*, last had bekomen, om zich in het kamp van Beverlo te vereenigen. — De twee reserve-regimenten, te zamen 8 battaillons uitmakende, die in Vlaanderen moesten achterblijven, worden uit al de andere reserve-regimenten voltallig gemaakt. — Uit Mons werden krijgsbehoeften naar de noordelijke grenzen gezonden, en de generaal *Duvivier* werd genoemd als de aanstaande bevelhebber van een corps zware kavallerie.

De Heer *de Merode* heeft nog al een levendigen twist gehad met een paar zijner medegedeputeerden, en onder andere met den heer *de Foere*, welke laatste in 't geheel niet deelde in het gevoelen, dat Belgie een oorlog moest wagen, om het betwiste grondgebied te behouden. Men wilde gisteren, dat de militaire maatregelen van het bewind nog meer gelds vorderden dan men berekend had; — dat men bedacht zoude zijn op de uitgifte van nieuwe thesaurie-biljetten, ten bedrage van 4 millioenen; dat die effecten echter kwalijk te plaatsen zouden zijn, en dat 'er bij de voortdurende prijsvermindering der belgische waarden, die steeds onverkoopelijk blijven, aan geene vrijwillige leening te denken valt.

BELGIE.

BRUSSEL, 11 *December.*

Hetgeen dezer dagen in de kamer der vertegenwoordigers is voorgevallen, is een duidelijk bewijs der waarheid van hetgeen wij voor eenige dagen hebben gezegd, namelijk dat het wetgevende ligchaam het gouvernement dwingt tot eenen oorlog van weerstand, en tot het voorslaan van nieuwe belastingen. Door te vragen welke nieuwe omstandigheden, sedert de troonrede is uitgesproken, tot de door den minister van oorlog voorgestelde maatregelen hebben kunnen aanleiding geven, steekt de Heer de Merode den spot met zijne ambtgenooten en met het publiek; hij weet even goed als iedereen, dat die maatregelen het noodwendig gevolg zijn van het adres der kamer, waardoor de hand des Konings en des gouvernements gedwongen wordt.

Om overtuigd te wezen van deze aan het ministerie gegeven impulsie, hetwelk door de kamers op sleeptouw wordt genomen, is het voldoende de door den minister op het spreekgestoelte gehouden redevoering te lezen, als wanneer hij zegt, dat Z. M. in de troons-aanspraak wel had gezegd, dat in de militaire gesteldheid geene verandering was gekomen, maar dat die gesteldheid gewijzigd was, sedert de kamer het *voornemen om te strijden* had te kennen gegeven, en dat *voorzeker nog andere geldtoewijzingen dan die der 15 additionele centimes zouden worden gevraagd.*

Ziedaar ons dan met volle zeilen op de grote zee der belastingen en opofferingen van allen aard, en dat wel in een oogenblik van buitengewone duurte der voor het leven meest benoodigde voorwerpen. In een zoodanige geval heeft het volk waarlijk wel het regt om te vragen waarheen men het wil leiden, en welke toch de zoo harde voorwaarden zijn, die de conferencie ons wil opleggen, en ons volstrekt moeten doen vechten, gelijk de kamer, naar het zeggen van den minister, wenscht.

Moet de natie zich zoo vele opofferingen opleggen zonder te weten waarom, zonder zelfs de vijanden te kennen, met welke zij te doen zal hebben? Is het tegen Holland alleen, of tegen het gansche Duitsche Verbond, of tegen beide tevens? Het is waar, stilzwijgendheid is gedurende onderhandelingen van hoog gewigt, maar zij vermag niet altijd te duren, en indien men wil dat de Belgen zich ten oorlog toerusten, moet men hun eerst van alles doen weten of er een ultimatum der conferentie bestaat, en of deszelfs voorwaarden werkelijk onaanneembaar zijn, niet in de oogen der tegenwoordige kamers, die, door hunne stemmingen gebonden, de kwestie niet meer zuiver kunnen beoordeelen, maar in de oogen van de geheele natie, die ten dezen opzigte haar gevoelen zal openbaren bij monde van nieuwe mandatarissen, wier verkiezing met elken dag noodwendiger wordt.

In het kort, het schijnt ons toe dat het tijdstip is gekomen, om aan Belgie eene rondborstige openlegging te geven van den waren staat der onderhandelingen, en om het land vervolgens te raadplegen over de in dezen zwaarwigtigen toestand van zaken te nemen keuze. Met andere woorden: *mededeeling van de beslissing der conferentie* en als hulpmiddel *ontbinding der kamers;* ziedaar de beide culminerende punten, die in de tegenwoordige omstandigheden in aanmerking komen, en nopens welke ieder verlichte en zijn land beminnende Belg eene snelle beslissing moet wenschen.

Den 12den. — Ter beurze van heden was alleen sprake van een artikel van den *Morning Post* en van dat in het *Handelsblad* van gisteren, welke beide bladen gelijktijdig het belangrijke berigt aanbragten, dat ook Frankrijk eindelijk tot het eenstemmig besluit van de vier overige leden der conferentie zou zijn toegetreden. Op elk ander tijdstip zou deze mededeeling eene sterke rijzing in onze nationale fondsen en in de industriele aandeelen te weeg gebragt hebben; maar thans, nu het gouvernement en de kamers in derzelver beklagenswaardig stelsel blijven volharden, worden de rentemiers door schrik bevangen, en in alle ter beurze verhandeld wordende fondsen vindt men slechts verkoopers.

Den 13den. — Vermoedelijk zullen de Heer Guizot en de doctrinaire partij in de eerstvolgende zitting der Fransche kamers eene belangrijke rol spelen. De volgende daadzaak kan nu reeds doen inzien, hoedanig het gevoelen dezer partij betreffende de Hollandsch-Belgische kwestie zijn zal. Het dagblad dezer partij, *Le Journal Général de France*, bevatte dezer dagen een artikel over die kwestie, betoogende dat Frankrijk de zaak voor Belgie behoorde op te vatten. De Heer Guizot, die op genoemd dagblad den beslissendsten invloed uitoefent, heeft hetzelve doen aanzeggen, dat het geen woord meer over deze kwestie had te reppen. Ook de Heer Duvergier de Hauranne een ander hoofd der doctrinairen, heeft zich dezer dagen alhier, in eene met onze ministers gehoudene conferentie, in den zin van de uitvoering der 24 artikelen uitgelaten.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, *11 December.*

Uit Rome, 1 December, wordt gemeld, dat de fransche oorlogschepen, die de bezetting van Ancona moesten afhalen, den 29sten November in het gezigt dier stad waren aangekomen. Of de troepen nog den 30sten aan boord hadden kunnen gaan, wist men niet. De oastenrijksche troepen zouden dien dag alle den Po zijn overgetrokken, en alzoo den Kerkelijken-Staat geheel ontruimd hebben.

Voorts wordt uit Rome gemeld, dat de vicaris-generaal van den Paus, de kardinaal Odescalchi, die in de vorige week van eene zending naar Perugia was teruggekomen, den 27sten November een gehoor bij Z. H. had gehad, en toen niet alleen zijn ontslag als vicaris-generaal ingediend, maar ook den Paus verzocht had zijnen kardinaals-hoed en alle zijne titels en waardigheden terugtenemen, vermits hij zich van alle betrekkingen wilde ontdoen en in het genootschap der Jesuiten treden. Alle pogingen, om den kardinaal van zijn besluit aftebrengen, waren vruchteloos geweest. Na van den Paus den apostolischen zegen ontvangen en zijne zaken in orde gebragt te hebben, was hij naar Verona vertrokken, om in het aldaar nieuw opgerigte gesticht der Jesuiten zijnen proef-tijd door te brengen.

— Volgens brieven uit Berlijn van 8 December, was destijds aldaar nog niets zekers bekend omtrent den uitslag der beraadslagingen over de kerkelijke zaken. Aan de verspreide geruchten omtrent het opheffen van het concordaat, het invoeren van het burgerlijke huwelijk, het afschaffen van de opper-presidentschappen, werd geen geloof geslagen. Daarentegen wilde men weten, dat de heer v. Kamptz het ministerie van justitie voor de Rijn-gewesten zou verlaten.

— Het zenden van troepen en krijgsbenoodigdheden uit Egijpte naar Syrie duurde, volgens brieven uit Alexandria van 16 November, onophoudelijk voort. Mehemed-ali was, volgens de laatste tijdingen, op zijnen togt naar Sennaar gevorderd tot aan den eersten waterval van den Nijl. Men twijfelde er steeds aan, of hij de reis naar Sennaar wel zou volbrengen, en men dacht, dat zijne verwijdering hoofdzakelijk slechts diende, om de dringende vertoogen der vreemde consuls te ontwijken in den moeijelijken toestand der staatkundige aangelegenheden.

— [*Uit bijzondere brieven.*] »Naar men verneemt, zou het aanstaande huwelijk van den hertog van Leuchtenberg met de groot-vorstin van Rusland allezins naar genoegen van Koning Lodewijk Philips wezen, maar daarentegen bij de leden van den oudsten tak der Bourbons en bij de franche legitimisten een onaangenamen indruk hebben gemaakt, als welke zich gevleid hadden met een huwelijk eener russische grootvorstin met den hertog van Bordeaux.

»Van het vertrek van den Landgraaf van Homburg naar Luxemburg wordt sedert eenige dagen niet meer gesproken."

— Den 2den dezer zijn uit Mainz 40 personen vertrokken, die zich over Londen naar Demerarij wenschen te begeven, ten einde aldaar op de plantagiën den arbeid te verrigten, die tot de negers plagt verrigt te worden.— Van het eiland Malta zijn den 17den November 114 landbouwers, met gelijk oogmerk, naar Essequebo gezeild.

HAMBURG, 11 *December.*

Uit Bremen meldt men, dat, ofschoon aldaar eenige straatjongens door den regter veroordeeld zijn, wegens het inslaan der glasruiten ten huize van den franschen inwoner op den 18den October, echter door de fransche regering nog wordt aangedrongen op het betalen van schadevergoeding door de schuldigen, of anderzins uit de gemeente-kas; — eene vordering, welke niet overeenkomt met de wetten van Bremen. — Vermits de veroordeelde straatjongens onvermogend zijn tot het vergoeden der aangerigte schaden, hebben eenige ingezetenen eene inteekenings-lijst geopend, om alzoo de noodige penningen bijeen te brengen.

— Bijzondere berigten uit Berlijn van 7 December melden, dat de wezenlijke of schijnbare krijgstoerustingen van Belgie een gevolg zijn van eene zeer ernstige verklaring van twee der groote mogendheden, welke op eene spoedige vereffening der belgische aangelegenheden aandringen. Eene bemiddeling van Frankrijk en een verschil in de beschouwing van den stand der zaak aan den kant van Engeland hebben deze mogendheden tot dusverre verhinderd deze verklaring meerder nadruk bij te zetten.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.